

[A. Svensson.]

varetage rent politimæssige Opgaver, men ogsaa nationalpolitiske Opgaver, hvilket jeg vilde anse for absolut forfejlet. Jeg vil derfor bede den højtærede Justitsminister oplyse, hvorledes det hænger sammen hermed, og jeg vilde anse det for gavnligt, hvis Ministeren her kunde afgive en Erklæring om, at det ikke er Meningen at skyde Politiet mere i Forgrunden i det nationale Brydningsomraade, end der ud fra rent politimæssige Synspunkter er Grund til.

Til allersidst en Anmodning til den højtærede Forsvarsminister. Der er i disse Dage indgaaet til Regering og Rigsdag en Henvendelse fra Landssammenslutningen „Danske Musikers Forbund“ om Genindførelse af Militærmusikken. Denne Henvendelse har faaet Støtte fra de sønderjyske Byer, og der har ogsaa ellers været rettet Henvendelse om Militærmusikken fra de sønderjyske Landsdele. Jeg ved, at jeg taler paa saa godt som hele den sønderjyske Befolknings Vegne, naar jeg anmoder den højtærede Forsvarsminister om at vise Sagen den størst mulige Velvilje. Militærmusikken savnes ikke blot af vore Soldater i de sønderjyske Garnisonsbyer, den savnes ogsaa ved vore nationale Fester og Sammenkomster, hvor den, saa længe vi havde den, har udfyldt sin Plads paa en Maade, der har gjort den afholdt i alle Kredse af Befolkningen. Fra dansk Side i Nordslesvig tillægger man Militærmusikken stor national og kulturel Betydning, fra tysk Side ser mange paa den med Velvilje, vistnok ingen med Uvilje. Det er da en Sag, som jeg forhaabentlig uden Modsigelse kan anbefale til den høje Regerings fulde Bevaagenhed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Vi har ofte her i Folketinget været ude for dette, at det ærede Medlem Hr. A. Svensson har villet indtage en særlig Stilling i Debatten om sønderjyske Forhold — som om han i særlig Grad var den, der kunde varetage de nationale danske Interesser paa denne Front, om jeg saa maa sige. I Dag har det ærede Medlem dristet sig til ogsaa i nogle Ord, henvendt til det ærede Medlem Hr. Schmidt, at forekaste dette ærede Medlem Samarbejde med Hr. Deichgräber. Jeg synes ikke, det ærede Medlem Hr. A. Svensson skulde have fremdraget Deichgräbers Navn. I hvert Fald i Sønderjylland er det tilstrækkeligt bekendt, at denne samme Deichgräber fandt

gæstfri Plads i „Jydske Tidende“ til Angreb paa dansk Statsadministration og paa danske Forhold i Almindelighed. Det er ikke underligt, at man derfor inden for den socialdemokratiske Presse i Sønderjylland, bl. a. nylig fra Redaktør Frede Nielsen, „Sønderborg Social-Demokrat“, har maattet stemple „Jydske Tidende“s Optræden; Redaktøren skriver:

„Lige fra Bladets Start for ca. 7 Aar siden har Bladet været Samlingssted for alle Kværlanter, for alle Skam-skændere, for alle Bevægelser.“

En Karakteristik, som han slutter ved at citere, hvad Direktør Callø har sagt, hvor han paa ganske samme Maade har stemplet Bladets Optræden. Man vil jo kunne sige, at dette Citat er fra et socialdemokratisk Blad, det er ond Vilje, og jeg vil derfor gerne lige kort tilføje et Citat fra Bladet „Dagens Nyheder“. Dette Blad skriver:

„For smaa øjeblikkelige Fordeles Skyld gør den („Jydske Tidende“) Hjemmetyskerne Indrømmelser, som maaske den selv, men ikke almindelige danske Interesser drager Fordel af . . . .“

Jeg synes, at en saadan Udtalelse fra „Dagens Nyheder“ med temmelig stor Tydelighed viser, at det ærede Medlem Hr. A. Svensson ikke er Manden til at føre denne nationale Tale, navnlig ikke rettet mod Socialdemokratiet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. Svensson har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Svensson: Jeg havde troet, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch enten vilde have uddybet sin Paastand fra forleden om, at vi havde slaaet Døren op for nazistiske Strømninger sydfra, eller vilde have tilbagekaldt den i Dag. Men det gjorde det ærede Medlem altsaa ikke. Jeg vil gerne spørge, om det ærede Medlem ikke har noget at sige med Hensyn til denne Paastand?

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde gerne villet indtage — og ogsaa gjorde det i Dag — en særlig Stilling i det høje Ting med Hensyn til sønderjyske Spørgsmaal, og det ærede Medlem mente, at jeg ikke var Manden til at nævne Hr. Deichgräbers Navn fra dette Sted, fordi der for Aar tilbage i mit Blad „Jydske Tidende“ havde været offentliggjort Angreb fra Deichgräber paa dansk Styre og dansk Administration. Jeg vil blankt afvise dette Angreb. Det er rigtigt, at vi for Aar tilbage har optaget Ind-